

60. Pula

Festival igranog filma

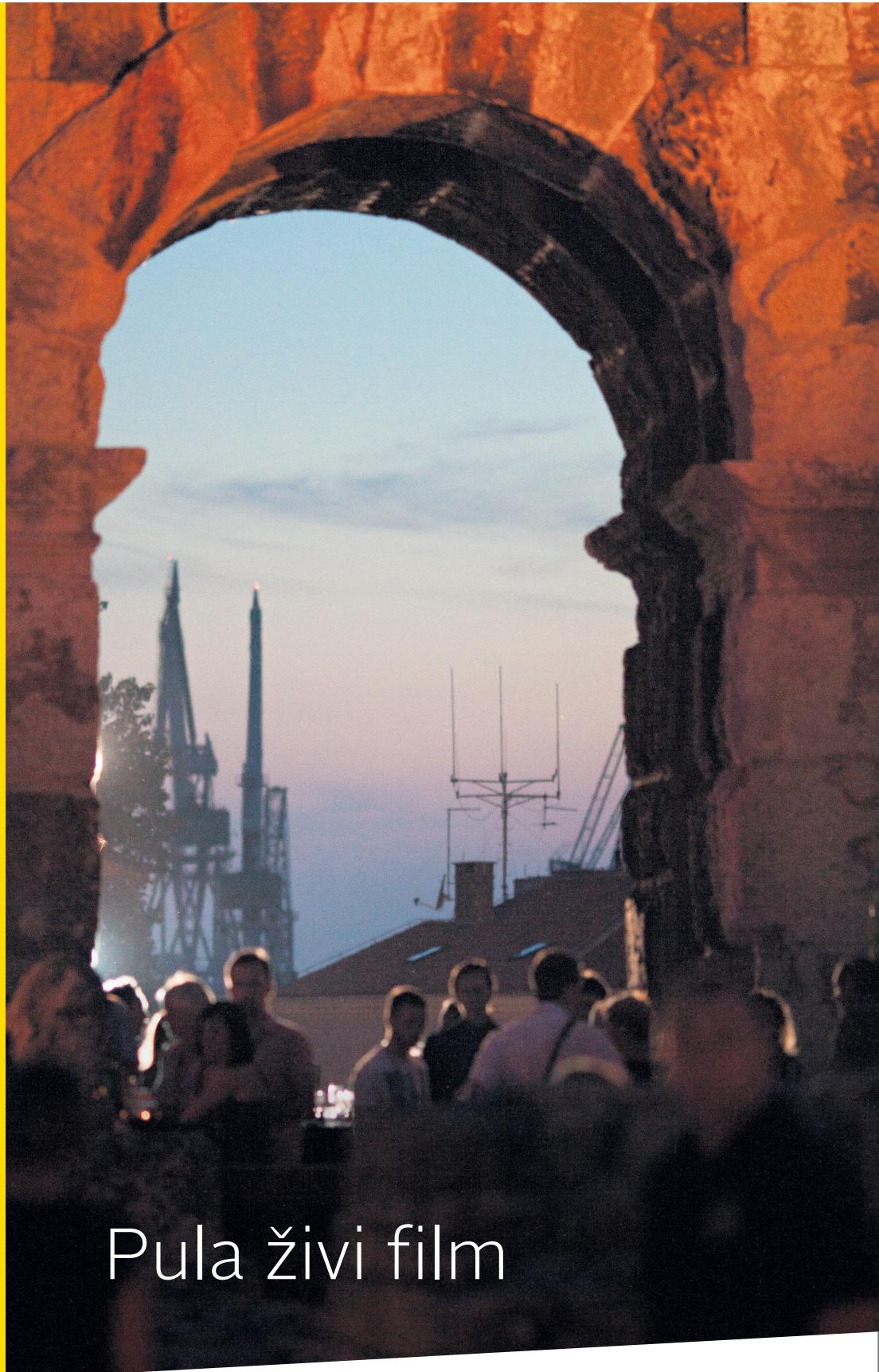
FILM POD ZVIJEZDAMA

www.pulafilmfestival.hr

Srijeda, 24. srpnja 2013.

Festivalske novine

5

Pula živi film

• Medea •

Vina iz Lire

Salvela

Italijansko maloljetno vino

GLOBUS

DURAN GROUP

Impressum Festivalskih novina

Ravnateljica Festivala
Zdenka Višković-Vukić

Umjetnički ravnatelj
Zlatko Vidačković

Producentica
Tanja Miličić

Poslovna tajnica
Sanela Omanović

Voditelji popratnih programa
Branka Benčić, Marko Zdravković-Kunac,
Svetlana Barać, Zvonimir Rumboldt,
Tomislav Fiket, Dado Valentić

Glazbeni program
Sanela Omanović

Za nakladnika
Zdenka Višković-Vukić

Glavni urednik festivalskih publikacija
Zlatko Vidačković

Urednik Festivalskih novina
Goran Ivanišević

Redakcija
Iva Cikojević, Janko Heidl, Goran Ribarić,
Lucija Mulalić, Alen Bećirović

Službeni fotografi Festivala
Danko Vučinović, Slaven Radolović,
Manuel Angelini, Matija Šćulac

Lektura
Jelena Đukić Mader

Grafički urednik
Irena Musi

Prijelom
Dora Badurina Šuran

Tehnička podrška
Ivica Šuran, Tomislav Erman

Voditelj marketinga
Sandra Petrović Dishpalli

Glasnogovornik Festivala
Hrvoje Pukšec

Odnosi s javnošću
Ana Šimunović

Tisk
Novi list

Sav materijal objavljen u Festivalskim
novinama dostupan je i na web adresi
www.pulafilmfestival.hr

Nakladnik:

Pula Film Festival
Uspon na Kaštel 2
52100 Pula, Hrvatska
tel: ++ 385 52 393 321
fax: ++ 385 52 393 320
www.pulafilmfestival.hr
info@pulafilmfestival.hr

Gledatelji o filmu *Zagonetni dječak*

Chiara Jurić

Film mi se jako svidio! Intrigantan je i dramatičan, a posebno mi se dopala glazba, koja odlično pri-dodaje tajnovitoj atmosferi. Iako je namijenjen djeci, sa zanimanjem sam ga pogledala od početka do kraja.

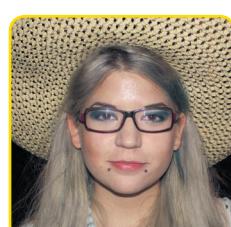
Marin Janković

Film mi je bio dobar. Mističan i napet, pun akcije, no isto tako na trenutke s dovoljnom dozom humora. Iako nisam pogledao prvi dio serijala Koko i duhovi, bilo je lako uživjeti se u priču ovog, drugog nastavka i jedva čekam vidjeti treći.

Dora Šagovac

U Zagonet-nom dječaku posebno mi se svidio retro štih. Film je vizualno jako privlačan, a kostimi i dodaci

kao da me vraćaju u vrijeme u kojem se radnja odvija. Osim toga, lokacije snimanja su mi super, kao i mladi glumci, koji su zaista dobro odglimili svoje uloge.

Tijana Miljanić

Iznenadilo me što imamo pu-stolovni film. Mislim da je dobar i potpun, tako da sam jako zadovoljna. Smatram da bismo svakako trebali raditi više filmova za djecu s takvom tematikom. Odlična adaptacija Kušanova romana.

Juraj Belošević

Film je za djecu i prema Kušanu – super! Dobar i napet film, a klinci su se jako dobro snašli u svojim ulogama i baš su me iznenadili. Dosta je moderno snimljen i vidi se da su si dali truda u svemu. Ukratko, bilo je napeto i izvrsno.

anketirala Lucija Mulalić

Trenutni poredak

1. *Zagonetni dječak*: 4,71
2. *Sretan do kraja*: 4,67
3. *Svećenikova djeca*: 4,66
4. *Majstori*: 4,04
5. *Vis-a-Vis*: 3,72

Ocjena publike za film

- Zagonetni dječak*: 4,71
Sretan do kraja: 4,67

REDATELJ, KAMERA, AKCIJA!

Od trenutka kad sam prvi put pročitao scenarij do početka snimanja prošla su oko dva mjeseca. Brzo smo izabrali glumce i počeli s probama. Ta mi je brzina posla dosta odgovarala jer sam shvatio da ne volim kad se puno razvlači s pričanjem oko scenarija i ostalog. Nego, hajmo snimiti!

razgovarao Janko Heidl

Nije li Vas kao debitanta u cijelovečernjem filmu bilo strah da će snimanje u 3D-tehnologiji biti prezahtjevno?

Tek donekle. Bojao sam se da će zbog toga rad ići sporije, ali sam brzo uvidio da proces snimanja u 3D-u nije gotovo nimalo dulji od snimanja u 2D-u. Uz to, rekao bih da je takva tehnologija odgovarala sadržaju i stilu filma i da je doprinijela začudnosti kojoj smo težili.

Jeste li teško došli do svog prvog dugometražnog filma?

Producenitu Jozi Patljaku svidjeli su se moji studentski radovi i već se dugo pokušavamo dogovoriti za suradnju na dugometražnom filmu. Prošle godine radio sam s njim na jednom scenariju koji smo također trebali snimati kao 3D, ali sam malo pretjerao, pa se taj scenarij pokazao kao preskup za realizaciju. Onda nam je Mate Matišić preporučio svog studenta Ivana Vidaka i njegov diplomski scenarij, koji mi se na prvo čitanje jako svidio jer je imao nadrealistički štih koji volim.

Sve je išlo dosta brzo, nije li?

Od trenutka kad sam prvi put pročitao scenarij do početka snimanja prošla su oko dva mjeseca. Brzo smo izabrali glumce i počeli s probama. Tu se, doduše, uvijek uplete prst sudbine, pa glumac kojeg ste zamislili zbog kojekakvih obveza ne može ući u film, a onda umjesto njega dode drugi, koji se pokaže kao još bolji izbor. Ta mi je brzina posla dosta odgovarala jer sam shvatio da ne volim kad se puno razvlači s pričanjem oko scenarija i ostalog. Nego, hajmo snimiti! Drago mi je da

nas je Jozo Patljak bacio u posao bez puno razglabanja. Okupio je odličnu ekipu, u kojoj mi je, recimo, direktor fotografije Darko Drinovac kako pomogao svojim iskustvom. Mislim da intenzivan način rada odgovara ovakovom filmu.

Od šest hrvatskih filmova dosad prikazanih na ovogodišnjoj Puli ovo je nakon *Majstora Dalibora Matanića* i *Svećenikove djece* Vinka Brešana treća komedija, a i u ostalima je element humora dosta naglašen. Postaje li hrvatski film duhovit?

Dalo bi se raspravljati o tome je li *Simon Čudotvorac* komedija ili je crnohumorna drama, jer prožimaju se dvije priče, jedna dramska i druga koliko-toliko komična. To je svakako vrsta filma koju volim raditi i koja odgovara mom senzibilitetu. I općenito mislim da je dobro da tempo hrvatskog filma malo živne. Osobno bih jako volio snimati filmove koji nailaze na dobru reakciju publike i bilo bi mi posebno dragو da se *Simon Čudotvorac* svidi tinejdžerima.

Nastup glumice Jelisavete Seke Sablić i prizor u kojem ona svira raštimani klavir očita je posveta kultnoj srpskoj komediji *Maratonci trče počasni krug* Slobodana Šijana.

Zaljubljen sam u Šijanove *Maratonce*, a i scenarist Ivan Vidak voli takve filmove. Već me na prvo čitanje motiv suparničkih mesnica asocirao na *Maratonce*. Možda je stvar u tome da odmah prepoznaš ono što voliš.

Što bi bilo da Seka Sablić nije prihvatile ulogu?

Taj citat nije u startu bio upisan u scenarij na taj način. Pomalo smo ga oblikovali. Obitelj Brnardić, kojoj u filmu pripada lik što ga glumi Seka Sablić, činili su muškarci. Nagovorio sam Ivana da ih pretvorimo u žene, ali odjevene u mušku odjeću, i tako smo zajedno došli do Seka Sablić. Cijelo smo vrijeme doista radili u ugodnoj timskoj atmosferi i mislim da smo svi zadovoljni rezultatima.

Razgovor: Filip Šovagović, redatelj i producent filma *Visoka modna napetost*

ENIGMA U NASLOVU

Zapravo ne razumijem shemu po kojoj film mora biti dovršen par mjeseci po svršetku snimanja. Po meni ga treba raditi onoliko koliko treba da se dovrši

razgovarao Janko Heidl

Film se dosta dugo krčkao u postprodukciji – snimanje je završeno još u proljeće 2011., a najavljujivali ste da ćete ga prikazati na prošlom Pulskom festivalu.

Po završetku snimanja imali smo pet terabajta materijala – osigurali smo se sa svih strana, pa smo u montaži mogli razmišljati u kojem ćemo smjeru otići. Montažno smo isprobali sve moguće verzije trajanja, pozicija, strukture, glazbe... Bilo je silno naporanu, ali smo na kraju bili jako sretni verzijom koju smo prikazali ovdje u Puli. Prva verzija, koja se meni činila kao gotov film, trajala je oko četiri sata. Jedna kasnija, kojom sam također bio prilično zadovoljan, trajala je oko dva i pol sata. Razmišljam o tome da bi se mogla napraviti i serija, jer materijala nam ne manjka, ali trebalo bi se sad odmoriti od toga pa onda vidjeti. Stvarno ima nekoliko meni zanimljivih verzija filma, ali ipak mislim da su preduge.

Ako, dakle, film postane klasik, redateljske verzije već su spremne.

Da, spašava me ta mogućnost statusa klasika. Glede dugotrajnosti postprodukcije mogu još reći da zapravo ne razumijem shemu po kojoj film mora biti dovršen par mjeseci po svršetku snimanja. Ne znam zašto film mora biti gotov za godinu dana ili tri tjedna ili za sedam godina – po meni ga treba raditi onoliko koliko treba da se dovrši.

Neko ste vrijeme film predstavljali pod drugim imenom, *Tenzija*, a onda ste se ipak vratili na naziv *Visoka modna napetost*.

Ne sjećam se te faze kad sam upotrebljavao drugi naslov. Sve je počelo još 2005., po svršetku mog debitantskog filma *Pušća Bistra*, s idejom da sljedeći film nazovemo *Visoka modna napetost*. Dakle, početak svega bio je naslov. Taj se film trebao dogadati na idealnoj modnoj reviji koju bismo organizirali

na Zlatnom ratu u Bolu na Braču. New York je jedan, ali Bol je svuda. Postupno smo se s Brača prebacili na Hvar, no naslov je ostao. Zapravo se na špici nalaze tri naslova: *Visoka modna napetost*, *Tension* na engleskom i *Pritisak* na ruskom. Još sam razmišljao da dodamo engleski *The Bug*, virus, jer u filmu pratimo baš te četiri priče – ozbiljnu, koja je snimljena crno-bijelo, i ostale tri.

Što taj naslov uopće znači?

To vi morate odgjetnuti.

Najavljujivali ste da će film biti prikazivan bez snimljene glazbe, uz izvođače što uživo sviraju ispod platna, kao u doba nijemog filma.

Nisam odustao od te ideje, ali u cijelokupnoj napetosti oko dovršavanja i izbacivanja, *exportinga*, filma na DCP nismo se stigli uvježbatи, pa smo za ovu priliku odlučili preskočiti taj glazbeni doživljaj. No planiram napraviti drukčiji miks tona koji će nam omogućiti da najesen uživo sviramo uz film.

Autorski potpisujete i odličnu glazbu.

Glazbu je trebao raditi TBF, ali kakav sam ja producent – ili kakav nisam producent – s njima sam oko toga razgovarao četrdesetak puta. Svaki je razgovor završio tako da smo rekli: „Budemo, budemo, nema problema“, ali nakon ovoga, ali nakon onoga. To je trajalo nekih šest mjeseci i onda sam shvatio da to „budemo“ neće biti nikad ako se sam ne prihvatom glazbe. Napravio sam jedan *soundtrack*, no poslije je montažerka Dafne Jemeršić rekla da ona ne odgovara, pa sam napravio drugi, koji je sad u filmu. Možda je bila malo pretužna, a s ovom glazbom film ipak ima dosta humora. Ali još imam i tu prvu muziku, pa ako nekome treba *soundtrack* za film, može mi se javiti. Ili možda od te glazbe krenem u svoj sljedeći film.

NAJVAŽNIJI JE SKLAD NA SETU

Kad se okuplja ekipa za snimanje filma, najvažniji su ljudi koji će raditi zajedno. Ako među njima sve štima, nema bolje motivacije i goriva za glumu, jer dobra suradnja rada i dobру atmosferu

razgovarala Iva Cikovjević

U filmu *Visoka modna napetost* Filipa Šovagovića glumite patera *familiasa*, odnosno *capo di banda* jednog otoka, a u *Falsifikatoru* Gorana Markovića, beskrupuloznog zatvorskog čuvara. Kao da ste predodredeni za likove jakih osobnosti. Priželjkujete li ulogu mukušca ili *nježne dušice*?

To me možda mučilo, odnosno zaokupiralo moje misli i želje kad sam bio mladi, pa sam želio igrati odredene uloge po svom ukusu. No, glumačko sazrijevanje to mijenja i više ne razmišljam o tome. Jer, uvijek kad dobijete okvir jednog lika koji izvana možda jest – i čvrst, i fizički jak, i voda, i dominantan – on unutra krije jedan drukčiji, znatno emotivniji i krhkiji svijet. Takav je i čuvar iz zatvora, naoko *kao od stjene odvaljen*, a zapravo veliki emotivac koji zbog svog posla to mora potiskivati. Gradonačelnik Pero takoder – on cijeli otok drži u svojim

rukama, no vrlo je poduzetan da od njega nešto konstruktivno napravi. S druge, nježnije strane, razapet je između karijere, obitelji, pa i ostvarenja jakе unutarnje želje za ljubavlju i potomstvom. Glumac, u ovom slučaju ja, uvijek glumački i interpretativno istražuje i dočarava tu drugu stranu, bavi se podosta njome, tako da je naposljetu kao donese pred kameru da se ona osjeti.

Kako je bilo glumiti sa Stjepanom Mesićem, bivšim predsjednikom Hrvatske? Je li Vas zatražio koji savjet?

Bilo je odlično. Bilo je suvereno kao što je i naša država. (smijeh) Sve nas je vrlo ugodno iznenadio jer se na snimanju pojavio potpuno spremna. Gotovo je štreberski naučio sve rep-like, i to s idejom kako bi on to izgovořio i odglumio. Pokazao se upućenim u mnoge tajne filmskog zanata, poput kadrova i tehnikalija. Tad nam je i

otkrio da se u studentskim danima amaterski bavio filmom, kad je podosla i naučio, a kasnije je ostala ta ljubav prema filmu. Vjerojatno je i zato bio opušten pred kamerama, a inače su ga milijun puta kamere zbog njegova poziva snimale. Gotovo da je na kraju on meni davao savjete. (smijeh)

Nakon *Parade* Srđana Dragojevića, Vi i Vaš brat Bojan ponovno ste braća po filmu. Tko je kome žešći kritičar, i ima li taj donos na filmu neki poseban čar za vas?

Da, naravno. Moram priznati da nas redatelji dugo nisu ni percipirali ni angažirali kao braću, to se tek nedavno promijenilo. Doduše, glumili smo braću dvaput, u *Ruskom mesu* Lukasa Nole i jednom u kazalištu u drami Ranka Marinkovića, no nismo se pojavili ni u jednoj zajedničkoj sceni. Kad smo bili mlađi, prirodno je, kako sam ja stariji, da sam mu često davao savjete ili me on pitao za mišljenje, ali s vremenom smo postali ravnopravni. (smijeh) Sretan sam što nam se profesionalni putevi sijeku i da glumimo braću. Prednost je toga što vrlo dobro poznajemo svoje *unutarnje mape*, gdje su zapisana najosjetljivija obilježja, kao i ona koja nas najviše veseli, iako to katkad može biti i bumerang. Taj je odnos ipak rođenjem jedinstven, pa i na filmu ima taj poseban čar.

Visoka modna napetost završava metareplikom „nedostaje mi Ina, nedostaje mi gorivo“. Koje je Vaše najbolje glumačko gorivo?

Kad se okuplja ekipa za snimanje filma, najvažniji su ljudi koji će raditi zajedno. Ako među njima sve štima, nema bolje motivacije i goriva za glumu, jer dobra suradnja rada i dobru atmosferu. U takvoj atmosferi dogode se i izvanredne ideje, sve je lakše. Naime, film je vrlo jedinstven, jer za razliku od kazališne predstave, koja ostavlja puno prostora za naknadne izmjene i popravke, kod filma to ne postoji. Kad se snimi jedna scena, ona ostaje zauvijek i odlazi u povijest. S druge strane, ekipa je mnogobrojna, a svi u svakom trenutku ovise jedni o drugima. Zato je njihov medusobni sklad najvažniji.

GLUMA SE UČI OD VELIKIH MAJSTORA

Na otvaranju Festivala, na kojem je poduzeći retrospektivni segment bio sastavljen od isječaka mojih filmova, navrle su mi uspomene. Baš mi je bilo puno srce. Moje je osobno emocionalno sjećanje to da sam na neki način odrastao u gradu Puli

razgovarao Janko Heidl

Kako se osjećate kao gost obljetničkog izdanja Festivala igranog filma u Puli?

Festival je divan. Ma najviše mi idu na živce ovi razmaženi, koji stalno nešto prigovaraju – nije mi stigao auto, ovo, ono. Ma, daj, pričekaj još pet minuta, gužva je u gradu, vidiš da se svi trude, rastrčali se, što sad glumite dive i bardove? Meni je sve super. Susrećem gomilu ljudi. Evo, sinoć sam samo za jednim stolom susreo pетero ljudi koje nisam vidio godinama. I jel' možeš reći samo: „Zdravo, zdravo!“ Ne možeš, zato što te vežu uspomene.

Uspomene su vjerojatno navrle i na otvaranju Festivala, na kojem je poduzeći retrospektivni segment bio sastavljen od isječaka Vaših filmova?

Kako ne! Baš mi je bilo puno srce. Moje je osobno emocionalno sjećanje to da sam na neki način odrastao u gradu Puli. Svake sam godine, od 1972. nadalje, dolazio ovamo s filmovima. To je možda jedinstven slučaj. Poznajem svaki kutak grada. Bilo je baš divno i ta su sjećanja jako emotivna. Tad sam bio premalen da dobijem veće nagrade, ali sam dobivao specijalna priznanja i skoro svaki film u kojem sam glumio bio je nagraden Nagradom publike. Pulska publika zbilja je posebna, reagira na najmanji potez i žedno čeka domaći film. Barem sam ja stekao dojam da svaki geg prate s adekvatnom reakcijom. Ne znam, valjda je to

pitanje silnih godina filmskog odgoja. Baš sam o tome razmišljao kad sam u Areni gledao Svećenikovu djecu.

Odrastali ste ispred kamere i brzo od darovitog dječaka izrasli u prvorazrednog glumca.

Možete završiti škole glume i ne znati kako se glumi na filmu. To se uvijek uči od velikih majstora. Nikako drugačije. Prvo sam učio od Obrada Gluščevića, čika Buće, u Vuku samotnjaku, a onda od drugih, možda najviše od Branka Bauera, s kojim sam radio godinu dana serije *Salaš u Malom Ritu i Zimovanje u Jakobsfeldu*. To je bila totalna škola. Bitno je da vas netko nauči da sve mora biti prirodno i spontano i da uvijek morate imati osjećaj za mjeru. *Falšerica* ne prolazi. Kad to kod sebe razviješ, ravnaš se prema tome, bojiš emocije i sve radiš kako treba. Najvažnije mi je da mi se vjeruje – ako ne vjerujete onome što sam napravio ispred kamere, onda ne valja i to je kraj priče.

Dobivate li danas puno ponuda za snimanje?

Bilo bi idealno dobivati toliko ponuda da se može birati, no općenito se malo radi. Zovu me i neki mladi redatelji, međutim oni imaju problem s pronalaženjem financijera. Jedan momak, na primjer, ima odličan, pametan i suvisao scenarij, baš da se čovjek

razigra, ali ja mu ne mogu pomoći jer nemam taj novac.

Pripremate i svoj prvi film kao suscenarist i producent.

I glavni glumac. Jako sam uzbuden u iščekivanju svog scenarističko-producentskog prvijenca, kojem je suscenarist i redatelj Srđa Penezić. Film se zove *Dobrica*. Prikupili smo odredena finansijska sredstva, a čekaju nas još natječaj u Zagrebu, Eurimages i kako to već ide. Nismo politički korektni jer se, nažalost, ne bavimo politički korektnim temama – ne pričamo o *ovima-onima*, ni o drž'-ne daj nego samo o ljudskoj dobroti, o jednom divnom stvorenju, nepopravljivo dobrom čovjeku. On je rođen dobar. I onda slijedi bajka koja vrlo sliči pravom životu, bajka koja je provjerena u stvarnosti. Jedan je moj prijatelj dobrica, najbolje stvorenje koje znam. Ne zanima ga ništa drugo nego da pomogne ljudima, kad god što treba. Posljedica je njegove silne dobre volje to da se danas ne može braniti od ljubavi drugih ljudi prema njemu. Što god mu treba – tu su. I to me je nadahnulo da napišem takav scenarij. Treba prenosi život, ne treba ništa izmišljati. Moraš biti živ, a ne neki kalkulant koji stalno smišlja kako će impresionirati sve oko sebe. Budi član društva koji donosi neke plemenite ideje, dobre stvari u zajednicu. Tako ja mislim, ali tko mene pita što ja mislim?!

DANAS NA PROGRAMU

KINO VALLI

MEĐUNARODNI PROGRAM – EUROPOLIS

15.00 Zlatne godine / Vrásky z lásky
r. Jiří Strach, humorna drama, Češka, 2012, 90', uloge: Radoslav Brzobohatý, Jiřina Bohdalová, Ivan Trojan
Umirovljeni profesor Ota ponovo je pronašao fatalnu ženu svoje mladosti – glumicu Janu, s kojom kreće na uzbudljivo putovanje...

NACIONALNI PROGRAM – MANJINSKE KOPRODUKCIJE

17.00 Adria Blues
r. Miroslav Mandić, drama, Slovenija, Hrvatska, BiH, 2013, 91', uloge: Senad Bašić, Mojca Funkl, Peter Musevski
Nekadašnja bosanska rock zvijezda Toni Riff živi u Sloveniji. Uzdržava ga supruga koja mu pokuša organizirati povratnički koncert...

NACIONALNI PROGRAM – GLAVNA SEKCIJA

19.00 Oproštaj
r. Dan Oki, drama, Hrvatska, 2013, 80'
uloge: Andrea Dea Mladinić, Nikša Arčanin, Bruna Bebić
Mlada aktivistica Nina prodaje obiteljsku kuću u blizini tvornice u Vranjicu, a to je tek jedan od problema s kojima će se morati suočiti...

KRATKI FILMOVI EU / MEĐUNARODNI PROGRAM

21.30 Hladni tuš / Hidegzuhanj, Madarska, 14'
Ja i ti / Io e te
r. Bernardo Bertolucci, drama, Italija, 2012, 97', uloge: Tea Falco, Jacopo Olmo Antinori, Sonia Bergamasco
Neprilagođeni tinejdžer Lorenzo slaže majci da ide na skijanje i sakrije su podrumu, no posjet starije polusestre mijenja situaciju...
CANNES 2012.

ARENA

NACIONALNI PROGRAM – GLAVNA SEKCIJA

21.30 Obrana i zaštita
r. Bobo Jelčić, drama, Hrvatska, Bosna i Hercegovina, 2013, 87', uloge: Bogdan Diklić, Nada Đurevska, Ivana Roščić
Kada mu umre stari prijatelj Đulaga, Slavko se osjeća dužnim otići na pogreb, ali mu to u Mostaru može prouzročiti probleme...

NACIONALNI PROGRAM – GLAVNA SEKCIJA

23.15 Nije sve u lovi
r. Dario Pleić, triler, Hrvatska, 2013, 87'
uloge: Marko Cindrić, Sara Stanić, Nikša Butijer
Mladi par Robi i Ines ima rok od sedam dana da kamataru vrati puni iznos Robijeva duga, inače će ih oboje likvidirati...

DANAS NA FESTIVALU

Srijeda, 24. srpnja 2013.

KINO VALLI

8:00 | Oproštaj, press projekcija
9:30 | Obrana i zaštita, press projekcija
11:15 | Nije sve u lovi, press projekcija

CIRCOLO

13:00 | Press konferencije
ekipa Obrana i zaštita,
ekipa Nije sve u lovi
ekipa Oproštaj

KINO VALLI

Medunarodni program – Europolis
15:00 | Zlatne godine

Nacionalni program – Manjinske koprodukcije

17:00 | Adria Blues, projekcija
18:30 | Adria Blues, razgovor

Nacionalni program – Glavna sekacija
19:00 | Oproštaj, projekcija
20:20 | Oproštaj, razgovor

Kratki filmovi EU / Medunarodni program

21:30 | Hladni tuš
Ja i ti

INK

10:00 | Visoka modna napetost, 100'
12:00 | Falsifikator, 100'

ARENA

Nacionalni program – Glavna sekacija
21:30 | Obrana i zaštita
23:15 | Nije sve u lovi

POP RATNI PROGRAMI

10:00 | Festivalski otok, Giardini
21:30 | kolaž animiranih filmova za djecu, Portarata
21:30 | Solarno kino, Medulin, kratki filmovi ekološke tematike i Noćni brodovi, r. I. Mirković
23:30 | koncert My Buddy Moose, Circolo

SIMBIOZA HUMORA I PRIJATELJSTVA

Kad bih mogao izabrati da se dogodi jedno čudo, to bi bilo da imamo više otvorenih, pravih audicija kao vani, da se za njih zna i da ondje vlada ravnopravna borba za uloge

razgovarala Iva Cikojević

U filmu *Simon Čudotvorac* vrlo ste ujedno dvojac. Koliko je vaše prijateljstvo doprinijelo filmskom odnosu?

Sven: Mi smo u zajednici, u simbiozi. (smijeh) Jer pogodilo se da smo u posljednjih šest mjeseci stalno zajedno – prvo smo radili dvije predstave jednu za drugom, a zatim i ovaj film.

Tako naše supruge nisu ljubomorene na druge žene nego na nas, jer provodimo više vremena zajedno nego doma. Uostalom, da nije bilo Deana Krivačića i njegove prezaposlenosti, ne bih dobio nijednu ulogu. (smijeh)

Dean: Toliko smo zajedno da stvarno znamo kako drugi diše. Tako smo i u filmu prenijeli mnogo zajedničkog, pa i taj začudni humor, što pomaže inicijalnoj spontanosti i opuštenosti. (smijeh) Mi zapravo jedan drugog držimo na uzdi. (smijeh) Dobro je da smo nas dvoje izabrani jer nismo daleko od tih likova i odlično se nadopunjavamo. Ja sam kao stariji i njegov agent, jer mu uvijek uvaljujem predstave koje ne stignem. Kako ste u duhu *slapsticka* i *montypythonovske* komike doskočili “glumačkom pleonazmu afektiranja” koji je dodatno maksimiziran 3D tehnologijom?

Sven: Imali smo zajedničke probe i pokušavali pronaći pravu mjeru. Moj je lik i zamišljen preko dana kao umjereniji, mirniji, a noću poprima ta *klaunovska* obilježja. Trebalо je stvoriti ravnotežu između takozvane prirodne glume i komičnije glume, koja je i pokretom i glasom i šminkom, kao i interpretacijom, naglašenija.

Dean: Mi smo odrastali na tim humorističnim serijama, pa neki detalji mogu poslužiti kao modeli, no glumački

se tome pristupa kao i bilo kojem drugom izražajnom zadatku, jer glumačkim tehnikama možete glumiti i tugu i suze, a paziti da ne odete predaleko, odnosno u afekt. Stvar je dobre pripreme i zajedničke analize.

U filmu se Simonu više puta predbacuje da mora odrasti. Čini se da je gluma *homo ludens* dosta naglašena. U kojoj mjeri glumac ne bi trebao odrasti i zabavljati se dok radi film?

Sven: To je kao i s čovjekom dobro je da zauvijek ostane dijete. Glumačka je igra kreativna. Svjesni smo toga da smo se na snimanju i zabavljali, ali svoj smo posao odradili profesionalno. Unatoč komičnim situacijama i našoj opuštenosti, za glumca je presudno da je uvijek u stanju napraviti odmak od onoga što radi.

Dean: Gluma koja nosi elemente *ne-odrastanja* dovodi do spontanih trenutaka i dosjetki, kao i situacija u prostoru, gdje se tako bolje može iskoristiti sve ono što je glumcu na raspolaganju.

Simon je čudotvorac, on vjeruje da može oživjeti mrtve ljude. Da imate Simonovu moć, što biste očudotvorili na našoj, odnosno svojoj profesionalnoj platformi koju vam pruža naša scena?

Sven: Zadovoljan sam, no kad bih mogao izabrati da se dogodi jedno čudo, to bi bilo da imamo više otvorenih, pravih audicija kao vani, da se za njih zna i da

ondje vlada ravnopravna borba za uloge.

Dean: Da sam Simon, rekao bih čarobnom štapiću da učini da nas pošteno plate. Ne želim biti nezahvalan i ne žalim se, ali već kad znam koliko radim, želio bih živjeti u svojoj državi kao gospodin.

Odlikuje vas samozatajnost, a Sven je, primjerice, upravo angažiran u novoj predstavi Jana Fabrea. Ne bojite li se da vam status *iz sjene* krade moguće uloge?

Sven: Da, sretan sam zbog te uloge. Nedavno smo imali premijeru, a predstoje nam mnoga gostovanja po cijelom svijetu. To je vrlo osebujna predstava koja traje četiri sata. Takoder, ne patim od tog medijskog prisustva, već vjerujem u sebe, i doživljavam se ponajprije kao umjetnik koji radi svoj posao. A onda u tom tonu kao da će se nešto drugo pobrinuti za moje uloge i sve će doći na svoje mjesto.

Dean: Prvo moram Svena pohvaliti da je on jedini Hrvat koji je prošao na toj audiciji. Dobro se osjećam u toj *nopaparazzi* koži. Mi smo *freelanceri* i ponekad posla ima manje, a ponekad više. Važno je da stojimo iza onoga što radimo. Nisu za nas medijska pompa i naslikavanja po crvenim tepisima. Iako, mogli bismo sad u Puli zajedno po cesti lizati sladoled, možda nas netko uslika. (smijeh)

Ekipa filma - *Zagonetni dječak*

Ekipa filma - *Sretan do kraja*

Damir Kukuruzović - Django Group - Circolo

Izložba *Hrvatski filmski plakat* - MSUI

MAXtv
FILMOFEEL

NAJBOLJI
PRIJATELJ
FESTIVALA

DIJELIMO STRAST PREMA FILMU!

EKSKLUSIVNO! Hrvatski i strani filmski hitovi s pulskog platna odmah u MAXtv videoteci:

- **JA ITI** od 18.-23.07.2013.
- **SVEĆENIKOVA DJECA** od 22.07.2013.
- **ŠANGAJ** od 22.07.2013.
- **NAJBOLJA PONUDA** od 22.-28.07.2013.
- **ZAGONETNI DJEČAK** od 23.07.2013.
- **STRAŽAR** od 23.-29.07.2013.
- **UKUĆI** od 24.-30.07.2013.
- **PRIJE PONOĆI** od 28.-31.07.2013.
- **MAMA, VOLIM TE** od 15.07.2013., 3 mj. bez naknade

Više o ekskluzivnoj ponudi na tportal.hr/showtime/filmofeel
Više o MAXtv usluzi na hrvatskitelekom.hr

60.Pula
Festival ligranog filma
Pula Film Festival
www.pulafilmfestival.hr

Glas Istre
vas prvi glas vec 70 godina

www.glasistre.hr

Jutarnjilist

UGOVOR JE POTPISAN U
ZAGREBU. DO 10.30 SATI
SLJEDEĆEG DANA JE NA
WALL STREETU.

U našem poslu, vrijeme je sve. Kao međunarodni stručnjaci znamo da Vam usluge, poput dostave pošiljaka helikopterom u New Yorku, mogu uštedjeti vrijeme. Osim što znamo kako uštedjeti vrijeme, možemo Vam garantirati ekspresnu dostavu u više zemalja diljem svijeta no itko drugi.

To je brzina obojena u žuto.

www.dhl.hr

EXCELLENCE. SIMPLY DELIVERED. **DHL**
EXPRESS

Održavanje

Iznajmljivanje

Dobava i montaža

Projektiranje

Vaš partner za digitalno kino

Savjetovanje i vođenje procesa digitalizacije

Nadogradnja postojećih digitalnih kina

Izgradnja novih digitalnih kina

Rješenja po sistemu "ključ u ruke" za digitalno kino:

- nabava i isporuka opreme
 - instalacija opreme
 - obuka operatera
 - dugoročna podrška, održavanje i nadzor opreme iz lokalnih ureda
- Postprodukcija

Oprema za digitalizaciju kina

Digitalni projektori

Kino serveri

3D tehnologije

Projekcijska platna

Konstrukcije za montažu platna

Audio sustavi

Nove tehnologije zvuka - 3D zvuk

TMS sustavi za napredno upravljanje kinima

Sustavi za Live 2D i 3D prijenose

Digitalna distribucija kino sadržaja

Sustavi za digitalno oglašavanje

Specijalizirana projekcijska stakla

Filmska oprema

Digitalne filmske kamere

Objektivi i stalci

Uređaji za snimanje i reprodukciju

Hrastovička 62, HR-10250 ZAGREB-LUČKO

tel. 01 600 8000 fax. 01 6111 316

www.avc.hr

e-mail: avc-info@avc.hr

Dušan Vukotić VUD, izložba karikatura

OSKAROVAC, KRONIČAR PULSKOG FILMSKOG FESTIVALA

Kino Valli, 13. srpnja – 4. rujna 2013.

Organizatori: Udruga "Dušan Vukotić" i Pula Film Festival

Kustos: Veljko Krulčić

"Ono što meni ostaje uvijek dragocjeno, to je prije svega Arena i njena publika, spontana i iskrena, premda ponekad i nepravedna, ali koja je u svakom slučaju duboko privržena domaćem filmu..." (Pula, srpanj 1977.)

U svega nekoliko srpanjskih dana te davne 1956. godine zbivanja vezana za prvi crtani film nove producent-ske kuće Zagreb film odvijala su se filmskom brzinom: najprije je isti dobio zeleno svjetlo za prikazivanje, koji dan kasnije prikazan je u glavnom programu pulskog festivala (u kratkometražnoj selekciji), a naposljetku je službeni žiri njegova autora ovjekovječio i nagradom. Film kojem su posvećene ove riječi je *Nestašni robot* autora Dušana Vukotića, najnagradijanijeg sineasta 20. stoljeća s ovih prostora u svijetu.

Može se slobodno reći da su upravo Pula i Arena na jedan simboličan način nagovijestili, odnosno anti-cipirali s jedne strane umjetnikovu tematsku preokupaciju – znanstvenu fantastiku, s druge bravuroznu i nagradivanoj karijeru. Neovisno od 150-ak nagrada koje će osvojiti na najprestižnijim festivalskim adresama (uključujući, naravno, i Oscara), Vukotić će u narednih četvrt stoljeća biti suputnik, suvremenik i sudionik pulskog festivala. Na njemu se predstavljao autorskim crtićima, igranim ostvarenjima (*Sedmi kontinent*, *Akcija stadion*, *Gosti iz galaksije*), bio je član pulskog žirija, autor jedne od festivalskih špica... Kao i brojne kolege, Vud će u Puli dobivati nagrade (uključujući i nagradu publike), ali će se vraćati kući i razočaran, s gorčinom u ustima.

Dušan Vukotić (1927-1998) nije samo genijalni sineast. Vud je i svestrani umjetnik jedinstvenog opusa i visokih stvaralačkih dometa. U svemu čime se bavio težio je savršenstvu.

Jedna od Vukovićevih preokupacija bilo je i bavljenje karikaturom – u razdoblju od 1957. do 1989. godine na predzadnjoj je stranici časopisa *Filmska kultura* imao stalnu kolumnu (karikaturu) u kojoj se na svoj karakterističan, likovno dojmljiv, izražajno ekspresivan i dramaturški ingeniozan, pa i ciničan način bavio filmom i kinematografijom u cjelini.

Živjeti za film i kinematografiju u socijalističkoj Jugoslaviji značilo je biti involviran i u pulski festival: filmove, žirije, produkcije, pozadinske igre, producentske probleme...

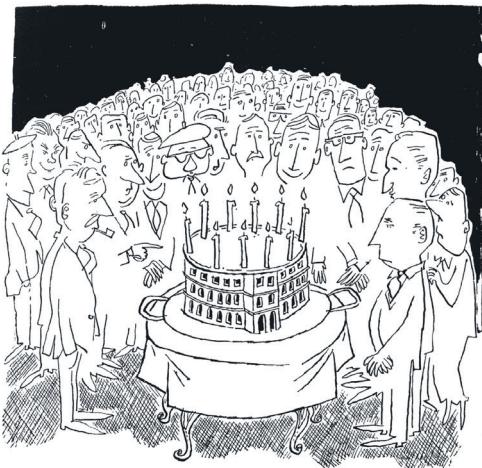
Zarazno duhovite, crtački jasne i prepoznatljive karikature Dušana Vukotića na temu pulskog festivala – koje su, nažalost, u meduvremenu pale u zaborav – tema su ove izložbe...

Uostalom, na svijetu nema nacionalnog filmskog festivala koji se može *pohvaliti* da mu je jedan od vlasnika statue Oscar bio kroničar, makar u formi karikature...

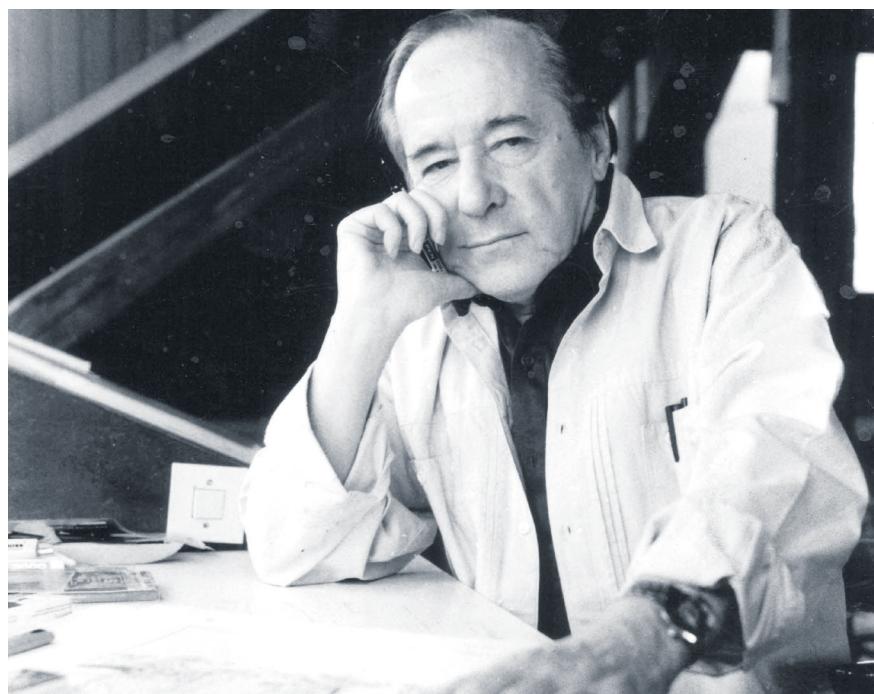
Karikature
filmske
kulture

Crta: DUŠAN VUKOTIĆ

JUBILARNA TORTA

— Cudnovato, nekome je slatka a nekome gorka!

doFuraj svoj film!

A NAGRADE SU ODNIJELI...

A4 papirko

Bez računa se ne računa

Dobre ideje oraspoložile su žiri i zato će odFurati nagradu. Ostavili su nas vrlo dobre volje, jer su nam prikazali vedar i dovršen komadić priče u kojem ljubav pobjeđuje sve zapreke doFuraj svoj film! Natječaj je kratkog amaterskog filma koji se već desetu godinu u suorganizaciji s Hrvatskim Telekomom održava na najvećem hrvatskom filmskom festivalu, Festivaluigranog filma u Puli, kao jedan od popratnih programa. Natječaj je bio otvoren do 7. lipnja 2013. godine, a prijavljeni filmovi bili su prikazani jučer u sklopu filmskih projekcija na Portarati.

Brojni su dobri filmovi i talentirani autori nagradeni vrijednim nagr-

adama, pa je vrijeme i za proglašenje ovogodišnjih, desetih, jubilarnih pobjednika.

Pobjednik po glasovanju žirija film je *A4 papirko* (film možete pogledati na max.tportal.hr) autorskog tima pod nazivom Dobre ideje. Autorski tim čine Ognjen Ivanović i Dragana Momčilović, a Hrvatski Telekom kao dugogodišnji partner Festivala daruje autorima Sony Xperia Z telefon i uslugu MAXtv To Go na godinu dana. Pobjednik po glasovima online publike film je *Bez računa se ne računa* udruge Gerger film, čiji će autor dobiti Samsung Galaxy S3 mini telefon te također uslugu MAXtv To Go na godinu dana.

Prenosimo dio dojmova stručnog žirija: „Dobre ideje oraspoložile su žiri i zato će odFurati nagradu. Ostavili su nas vrlo dobre volje, jer su nam prikazali vedar i dovršen komadić priče u kojem ljubav pobjeđuje sve zapreke. Sretni mi, sretni oni. Osim autorima pobjednicima, dodatnu pohvalu htjeli bismo iskazati autoricama filma *Miss Hrvatske*, koji je vitaminski napitak za napačeni narod. To je sretno pronaden komadić dijaloga, koji treba ljubomorno čuvati, jer tko zna kakvi ćemo biti sutra.“

Stručni žiri djelovao je u sastavu: glavni urednik portala *Ravno do dna* Zoran Stajčić, filmski kritičar i novinar dnevnih novina *Slobodna Dalmacija* Jakov Kosanović te multimedijalni umjetnik i redatelj Matija Debeljuh. Vrijedna nagrada za najbolji film po odluci stručnog žirija uručit će se na Svečanoj dodjeli nagrada u Areni, 27. srpnja 2013., a Festival će autorski duo ugostiti u Puli od 25. do 28. srpnja. Nagrada za najbolji film po odluci online publike također će se objaviti u Areni završne večeri, dok će se nagrada uručiti putem dostavne službe. Veseli nas što je i ove godine iskazan velik interes za program, a kako su se na natječaj mogli prijaviti radovi u trajanju do jedne minute, odvojite i Vi koju minutu i uživajte u kratkim amaterskim filmovima... nije kasno, dovoljno je tek zaviriti u tportalovu MAXzonu.

X

doFuraj svoj film!
10. NATJEČAJ ZA NAJBOLJI AMATERSKI FILM/60. PULA

RealD to partner with Cinestar Croatia for landmark Outdoor 3D Screening of *Man of Steel* at 60th edition of Pula Film Festival / Black Comedy *Simon Magnus* to also screen in RealD 3D at ancient Croatian amphitheatre

Pula, Croatia (July 23, 2013) – RealD Inc. (NYSE: RLD), the world's most widely used 3D cinema technology, together with Cinestar Croatia, will once more host landmark, outdoor 3D screenings at the ancient Vespasian Amphitheatre in Croatia in celebration of the 60th edition of the Pula Film Festival.

The screenings of Petar Orešković's 3D black comedy *Simon Magnus* and Zach Snyder's summer blockbuster *Man of Steel* in RealD 3D follows last year's record breaking screening attempt at the same venue and marks RealD's continued commitment to Croatia's leading film festival.

Bob Mayson, Managing Director, RealD Europe Ltd said: "We're delighted to work with the festival once again to help celebrate 60 years of unparalleled creativity. Screenings like this are indicative of Pula's particular magic. Working alongside Cinestar, our ultra-bright 3D screening technology has enabled us to reproduce our premium quality and immersive modern cinematic experience in the stunning setting of an ancient amphitheatre."

Pula Festival's artistic director Zlatko Vidačković commented: 'We are so pleased to be partnering with RealD at the festival for another year. Their industry-leading screens and technological innovations make moments like this possible. Given the unique challenges of the outdoor set-up, Superman himself would struggle to pull off a screening as spectacular as the ones we have planned.'

The screening's unusual location, a local landmark dating back to the 1st century, involves a unique

technical set-up yet will enable the films to be screened to just under 6000 spectators – equaling the record for largest audience for a 3D movie projection set at the same venue last year with the help of RealD.

The screening at the 2012 festival, another RealD and Cinestar Croatia co-production, also broke new ground with the longest throw distance ever (projector to screen distance) of 73.6 meters (242 ft) for a 3D projection, a figure that far exceeds the usual limit recommended by 3D manufacturers.

RealD is the world's most widely used 3D cinema technology with approximately 22,700 screens equipped with RealD 3D by approximately 1,000 exhibitors in 68 countries around the world (as of March 31, 2013).

About RealD Inc.

RealD 3D technology has been utilized by many of the world's leading cinemas as well as consumer electronics companies, component manufacturers and broadcasters to take today's digital 3D entertainment experience around the world to Theaters, TVs, computers, home theatres and other electronics devices

RealD is a leading global licensor of 3D and other visual technologies. RealD's extensive intellectual property portfolio is used in applications that enable a premium viewing experience in the theater, the home and elsewhere.

RealD's award-winning Cinema System is capable of delivering twice the light of competing systems, enabling a premium 3D viewing experience for feature films and alternative 3D content.